

ЧИСЛО 6 | ЗИМА 2025

АБСОЛЬВЕНТ

ОФІЦІЙНА ГАЗЕТКА ЛІСОВОЇ ШКОЛИ

“ЛІСОВА ШКОЛА

Й ДОСІ ВПЛИВАЄ НА МЕНЕ —
НА МІЙ СТИЛЬ, НА ПЕВНИЙ
ПІДХІД ДО ТОГО, ЯК Я ВІД
СЕБЕ ЩОСЬ ВИМАГАЮ...”

пл. сен. Андрій Спех, =V=
Комендант ЛШ 71-2025
Абсолютент ЛШ 25-1993
Вишкіл Бунчужних 26-1994

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ...

Слово від Головної Референтури	4
Привіт Мирона Спольського (ЛШ 69-2025)	5
Вічна пам'ять усім героям України	6
ЛШ 69-2025 (США)	8
ЛШ 70-2025 (Україна)	12
ЛШ 71-2025 (ЄС): На всі краї і континенти	15
Збір для 82 ДШВ	19
Три "Перші" Лісові Школи: Розмова з Богданом Гасюком	20
Веде нас гордо вольний стяг	24
Члени Кадри Лісової Школи	25
Кадра Лісової Школи	25
Кадра - пл. сен. дов. Роман Білинський, СМ	26
Кадра - ст. пл. Андрій Чипурко, ХМ	26
Кадра - ст. пл. скоб Захар Ганкевич, ЛЧ	27
Кадра - ст. пл. Любомир Олеськів, ВБ	27
Кадра - пл. сен. дов. Андрій Перекліта, ЛЧ	28
Архіви	29
Фонд Лісової Школи	31

РЕДАКЦІЯ

пл. сен. Любомир Домашевський, =V=
пл. сен. Юрко Данилів, ВБ
ст. пл. скоб Захар Ганкевич, ЛЧ
пл. сен. Ростик Пужаковський, ЛЧ
пл. сен. Юрко Мончак, =V=

Технічне оформлення:

ст. пл. скоб Захар Ганкевич, ЛЧ

**ОФІЦІЙНА ГАЗЕТКА
ЛІСОВОЇ ШКОЛИ**

АБСОЛЬВЕНТ

Число 6 | Зима 2025

ГОЛОВНА РЕФЕРЕНТУРА

пл. сен. Любомир Домашевський, =V=
Головний Референт

пл. сен. Юрко Данилів, ВБ
Заступник

пл. сен. праці Ростик Пужаковський, ЛЧ
Крайовий Референт України
Референт Комунікації

ст. пл. скоб Захар Ганкевич, ЛЧ
Крайовий Референт Америки

пл. сен. Юрій Мончак, =V=
Референт Канадійських Зв'язків

ст. пл. Сергій Корольчук, ЛЧ

пл. сен. Тиміш Ганкевич, ОХ

пл. сен. Петро Содоль, ЛЧ
Почесний член

КРАЙОВА РЕФЕРЕНТУРА УКРАЇНИ

пл. сен. праці Ростик Пужаковський, ЛЧ
Крайовий Референт

ст. пл. Сергій Корольчук, ЛЧ
Організаційний референт вишколу
Заступник

ст. пл. Андрій Чипурко, ХМ
Інтернет-крамниця

пл. сен. Ромко Дзедзик, ОЗО
Терен

ст. пл. Андрій Чеберяк, ЛЧ -
Медія та комунікації

ст. пл. скоб Любко Олесків, ВБ
Майно та виряд

ст. пл. скоб Данило Соболь, ЛЧ
Фінанси, співпраця зі благодійниками

КРАЙОВА РЕФЕРЕНТУРА США

ст. пл. скоб Захар Ганкевич, ЛЧ
Крайовий Референт США

пл. сен. Роман Білинський, СМ
Заступник; Скарбник

ст. пл. скоб Матей Гапій, ЛЧ
Медія та комунікації

ст. пл. Орест Ганкевич, ЛЧ
Терен та виряд

пл. сен. Роман Кохановський, ХМ
Співпраця

ст. пл. скоб Максим Коломиєць, ПБ

пл. сен. Андрій Перекліта, ЛЧ

ст. пл. скоб обс. Антін Перекліта, ЛЧ

Почесні члени:

пл. сен. Олесь П'ясецький, ЛЧ

пл. сен. Юрко Яримович, ЧК

пл. сен. Марко Нинка, ЧК

пл. сен. Данило Захарчук, ВБ

СЛОВО ВІД ГОЛОВНОЇ РЕФЕРЕНТУРИ

пл. сен. Любомир Домашевський, =V=
Головний Референт Лісової Школи

2025 запишеться в історії ЛШ як славний рік! Перший раз в історії відбулася Лісова Школа на теренах Європейського Союзу; крім того, перший раз відбулися протягом одного літа три Лісові Школи, в трьох країнах світу, які успішно вишколили аж 74 інструкторів-виховників на Вишколі Булавних та 13 членів старшини на Вишколі Бунчужних! Дякуємо організаторам, Крайовим Референтурам, і старшині всіх трьох ЛШ!

З приємністю оголошуємо, що з 1-го вересня 2025 року Крайовим Референтом ЛШ в США став ст. пл. скоб Захар Ганкевич, ЛЧ! Абсолютент ЛШ 61-2019, Інструктор ЛШ 63-2021, та член Кадри ЛШ з 2025 року, Захар вже дуже багато за цих кілька років зробив на користь ЛШ: 1) керував сайтом lisovashkola.org, та разом з Сергієм Корольчуком об'єднав вебсторінки ЛШ в Україні та США в одну — Ish.plast.global; 2) відповідає за технічне оформлення щорічної газетки Абсолютент; 3) був головним редактором пропам'ятної книги з нагоди 60-ліття ЛШ; 4) керує проектом оцифрування фізичного архіву друга Петра Содоля, та 5) був ключевим членом комітету з удосконалення системи точкування, програми, та адміністрації ЛШ.

А попередник Захара, пл. сен. Тиміш Ганкевич, ОХ, з 1-го вересня 2025 року стає вільним членом Головної Референтури ЛШ! Тиміш поїхав на Вишкіл Булавних щойно у 1999-му році, як закінчив вже 32 роки життя, і на той час один з найстарших учасників в історії ЛШ! Тиміш закінчив вишкіл першуніом, а згоді теж став першуніом Вишколу Бунчужних на ЛШ 37-2002 (США) та почав допомагати другові Петрові Содолеві з адміністрацією ЛШ. На посаді Крайового Референта ЛШ в США протягом 23 років, Тиміш невтомно працював на користь ЛШ: перевів паперову адміністрацію на електронну; відповідав за уповноваження на ступені Абсолютента та Інструктора; а головнo, як організатор уможливив проведення аж 11 ЛШ між 2006-2025 рр., включно з урочистим 50-літтям 2014 року та 60-літтям 2024 року. Тиміш двічі був Комендантом ЛШ, на ЛШ 61-2019 та 63-2021, та став членом Кадри ЛШ, з порядковим числом 46, 2020-го року. Тиміш оповідає що його найкращий спогад – як він був Комендантом, а старший син був на Вишколі Бунчужних і молодший син на Вишколі Булавних. Сердечно дякуємо Тимішеві за довголітню працю та змістові осяги на користь ЛШ, і тепло вітаємо його в Головну Референтуру!

На жаль, рік приніс і сумну подію: відійшов на Вічну Ватру голова ГПБ, пл. сен. Мирон Спольський, ВБ. Сам був Абсолютентом ЛШ 6-1969, та інструктором ЛШ 8-1971, і сильно підтримував ідеали, програму, і працю Лісової Школи.

Зложуємо найглибші співчуття родині друга Мирона. Вічна пам'ять! Тихо спи, без тривоги... ■

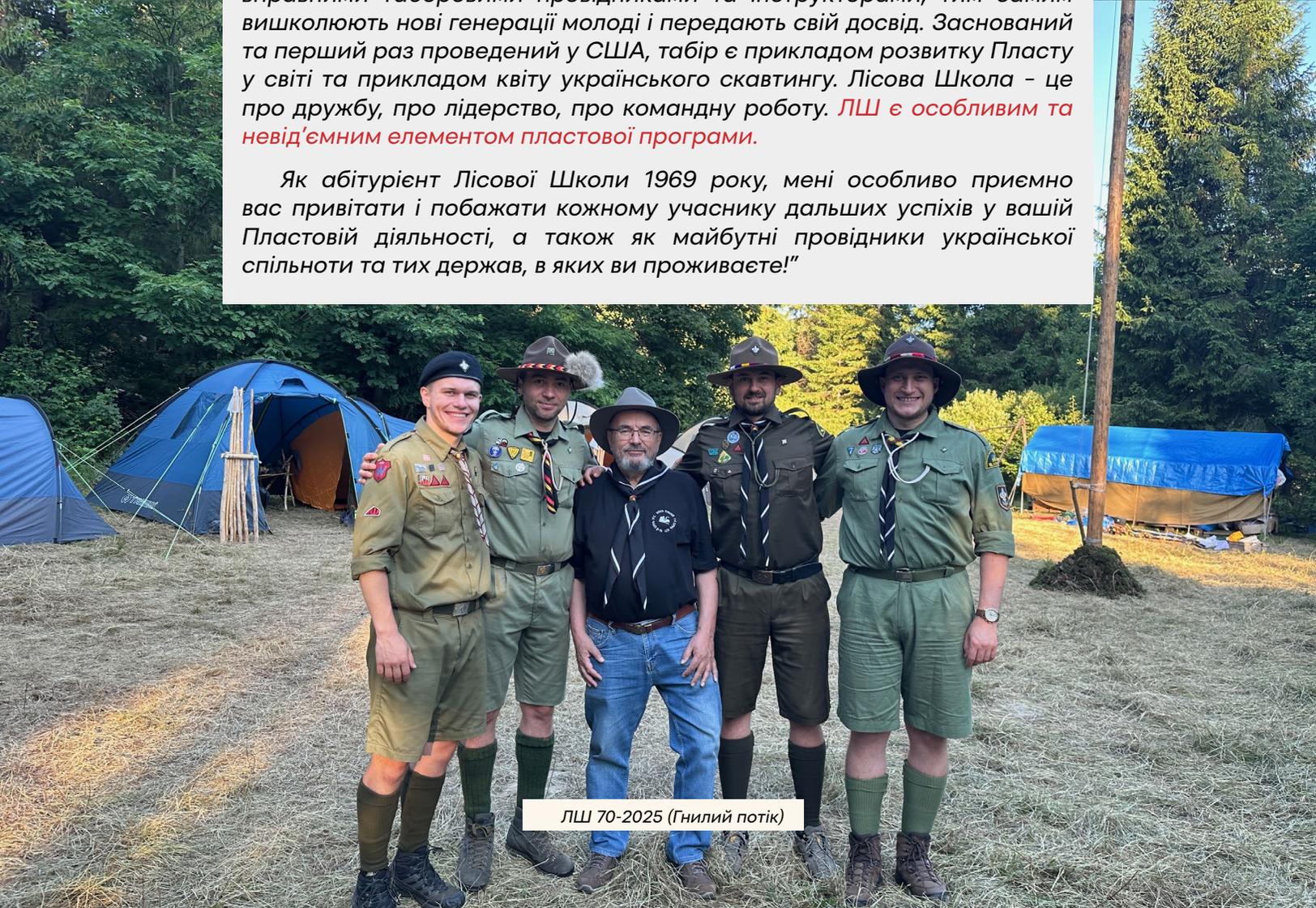
ЛШ 8-1971. Третій ряд (ззаду),
7-й зліва — Мирон Спольський,
інструктор картографії ↓

ПРИВІТ МИРОНА СПОЛЬСЬКОГО (ЛШ 69-2025)

*“Лісова Школа вже більше пів століття гартує дух юнаків та старшопластунів, прищеплює надважливі практичні навички та вишколює лідерів української нації. Вихованці Лісової Школи стають вправними таборовими провідниками та інструкторами, тим самим вишколюють нові генерації молоді і передають свій досвід. Заснований та перший раз проведений у США, табір є прикладом розвитку Пласту у світі та прикладом квіту українського скавтингу. Лісова Школа - це про дружбу, про лідерство, про командну роботу. **ЛШ є особливим та невід’ємним елементом пластової програми.***

Як абітурієнт Лісової Школи 1969 року, мені особливо приємно вас привітати і побажати кожному учаснику дальших успіхів у вашій Пластовій діяльності, а також як майбутні провідники української спільноти та тих держав, в яких ви проживаєте!”

ЛШ 70-2025 (Гнилий потік)

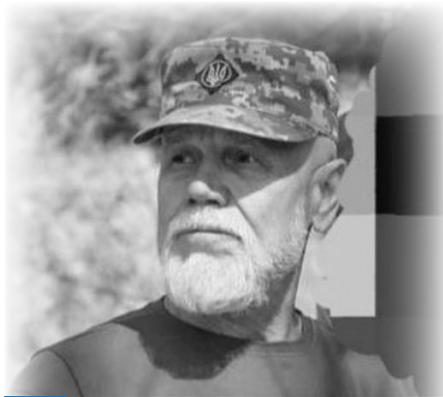

НА ЛИЦАРСЬКУ ЧЕСТЬ, І НА ПРЕДКІВСЬКУ СЛАВУ...

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ УСІМ ГЕРОЯМ УКРАЇНИ

Лев Кміть "Ельф"
1990-2024

Костянтин Жук
"Полковник"
1955-2024

Роман Серко "Арбітр"
1989-2024

Роман Дяк "Ніпель"
1987-2024

Василь Дідик "Вітер"
1970-2024

Олег Хомицький "Ураган"
1991-2025

Ждан Гавер
"Француз", "Вампір"
2001-2025

Іван Паламарчук "Ванька"
2000-2025

Олександр Горецький
"Буревісник"
1979-2025

Кирило Лудвік "Коуч"
1995–2025

Андрій Свістильник
"Узвар"
1987–2025

Марина Гриценко (Ковтун)
"Мері"
1986–2025

Роман Орищенко "Орлик"
1978–2025

ЛШ 35-2000. Роман у першому ряду, крайній справа. ^
< ЛШ 48-2009. Роман — у першому ряду, посередині
> ЛШ 48-2009: Вишкіл Бунчужних. Зліва — Роман,
Олег Литвин, Олег Білик

ЛШ 69-2025 (США)

пл. сен. Любомир Домашевський, =V=

“Лісова Школа вже більше пів століття гартує дух юнаків та старшопластунів, прищеплює надважливі практичні навички та вишколює лідерів української нації. Вихованці Лісової Школи стають вправними таборовими провідниками та інструкторами, тим самим вишколюють нові генерації молоді і передають свій досвід.”

Саме такими словами звернувся до учасників табору пл. сен. Мирон Спольський, ВБ — Голова Головної Пластової Булави і невтомний захисник справи Лісової Школи.

Вже понад шість десятиліть ліси біля Гантеру є свідками переміни, яку він описав. І цього літа вони знову спостерігали, як на 69-ій Лісовій Школі, від 21-го червня до 2-го липня 2025, гартувався майбутній провід Пласту.

СТАРШИНА

Комендант:

пл. сен. Роман Білінський, СМ (Філядельфія)

Головний Бунчужний:

пл. сен. Любомир Домашевський, =V= (Чікаго)
ст. пл. скоб Лукаш Мончак, =V= (Оттава, Канада)

Шеф Штабу:

пл. сен. Андрій Перекліта, ЛЧ (Детройт)

Обозний:

пл. сен. Тарас Снігура, ЛЧ (Канада)

Медична опіка:

д-р Любомир Домашевський, =V=
д-р Роман Білінський, СМ

Інструктори:

ст. пл. скоб Олег Лапковський, =V=
ст. пл. скоб Данило Савицький, =V=
пл. сен. Роман Мушка, ЛЧ
ст. пл. скоб Захар Ганкевич, ЛЧ

У Вишколі Бунчужних взяли участь аж шестеро:

- 1) ст. пл. скоб Матей Гапій, ЛЧ
- 2) пл. сен. Роман Кохановський, ХМ
- 3) ст. пл. скоб Андрій Лісовський, ЧМ
- 4) ст. пл. скоб Кирило Перекліта
- 5) ст. пл. скоб Володимир Шургот, ОЗО
(відбув перший тиждень вишколу)
- 6) ст. пл. скоб Роман Якубович, ЧМ
(відбув перший тиждень вишколу)

На Вишколі Булавних було 16 учасників у трьох гуртках, названих на честь полеглих героїв-пластунів: «Че» ім. Андрія Горохолінського, «Полковник» ім.

Костянтина Жука, та «Багдад» ім. Богдана Сенюка. Всі учасники були з США.

Як і на попередніх ЛШ, у щоденному наказі зачитували короткі біографії полеглих пластунів-героїв, яких таборовики відтак вшановували хвилиною мовчання. В церкві св. Івана Хрестителя учасники ЛШ і ШБ взяли участь у панахиді за полеглих пластунів, під час якої тримали портрети героїв, а на закінчення відчитали їхні імена. Під час вишколу були гутірки не лише про УПА і Тараса Чупринку-Шухевича, але і про структуру і дії ЗСУ.

На Вишколі Булавних ЛШ 69-2025 ст. пл. Роман Нагірняк, ВБ здобув перше місце в загальному точкуванні, загальну оцінку «Дуже Добре», та першунство у провідництві. У точкуванні з інструкторства першунство здобув пл. роз. Арсен Слоневський, а з пластової постави першунство здобув ст. пл. скоб Дарій Кульчицький.

Всі 16 учасників Вишколу Булавних успішно закінчили перший рівень вишколу та, після відбуття практики як булавні-інструктори та позитивної рекомендації свого Коменданта, стають кандидатами на звання Абсолювента ЛШ. Гратулюємо всім випускникам ЛШ 69-2025!

У загальному точкуванні, першунство Вишколу Бунчужних здобув пл. сен. Роман Кохановський, ХМ. Він, а також Матей Гапій, Андрій Лісовський, Кирило Перекліта, та Володимир Шургот успішно завершили другий рівень ЛШ та здобули срібну відзнаку Інструктора ЛШ. Гратулюємо і вітаємо нових Інструкторів ЛШ!

ст. пл. скоб Роман Якубович, ЧМ успішно відбув один тиждень вишколу, та зможе отримати срібну відзнаку Інструктора ЛШ після успішного відбуття другого тижня вишколу.

За працю у Старшині на останніх трьох ЛШ в США, рішенням від 10-4-2025 пл. сен. Андрій Перекліта, ЛЧ, був прийнятий до складу Кадри ЛШ під числом 52. Він здобув право носити золоту відзнаку Кадри ЛШ. Гратулюємо Андрієві та вітаємо в Кадрі ЛШ! ■

ЛШ 70-2025 (УКРАЇНА)

пл. сен. Ростик Пужаковський, ЛЧ та пл. сен. Любомир Домашевський, =V=

Незважаючи на важкі обставини війни, 70-та чергова Лісова Школа успішно відбулася від 19-го липня до 1-го серпня 2025 року в урочищі Гнилий Потік, неподалік селища Славське.

СТАРШИНА

Комендант:

ст. пл. скоб Любомир Олесків, ВБ (Стрий)

Шеф штабу:

ст. пл. Остап Сепик, ВБ (Стрий)

Головний бунчужний:

ст. пл. Нестор Сивуляк, ХМ (Львів)

Обозний:

ст. пл. скоб Марко Романів, =V= (Львів)

На Вишколі Бунчужних було п'ять учасників:

- 1) ст. пл. Віктор-Микола Гаврилук
- 2) ст. пл. Денис Жарков, ЛЧ
- 3) ст. пл. Дмитро Качмарик, ВБ
- 4) ст. пл. скоб Іван-Роман Сарваді, ЛЧ
- 5) ст. пл. скоб Ігор Шпіцер, ВБ

Цьогорічний табір відзначився рекордною кількістю учасників. На Вишкіл Булавних було подано 52 заявки, з яких після відбору було прийнято 36 пластунів — найбільша кількість ще від 1960-их років! Учасники представляли різні куточки України: один був з Києва, решта — із західних областей. За віком склад був такий: шестеро юнаків, решта — старші пластуни, з-поміж яких п'ятеро — «ст. пл. прих.».

Старшина продовжила традицію називати гуртки на честь пластунів, які загинули на російсько-українській війні. Цього року було обрано шістьох патронів:

Гурток ч.1 «Горох» - ім. Андрія Горохолінського

Гурток ч.2 «Багдад» - ім. Богдана Сенюка

Гурток ч.3 «Печеніг» - ім. Євгена Лемешенка

Гурток ч.4 «Полковник» - ім. Костянтина Жука

Гурток ч.5 «Орест» - ім. Олега Єфіменка

Гурток ч.6 «Стамбул» - ім. Олега Хомицького

Програма табору включала кілька визначних заходів. Під час традиційної мандрівки на гору Маківку комендант провів гутірку про історичний бій Січових Стрільців, а на таборі Хорунжа служба «Азову» провела семінар «Тяглість українського війська». Окрім того, на одинадцятий день табору на терен ЛШ завітали учасниці Школи Булавних для спільної цілоденної програми.

Гостями табору стали світлої пам'яті Голова ГПБ пл. сен. Мирон Спольський, ВБ, та пл. сен. Ростислав Добош, ЦМ. Вони провели для учасників вечірній семінар та дискусію про розвиток Пласту у світі та про те, що має об'єднувати організацію в різних країнах.

Вишкіл Булавних

Першуну став ст. пл. Юрій Николишин зі Львова. Він успішно виконав усі вимоги і здобув звання Абсолювента ЛШ та червоно-чорну відзнаку.

Інші учасники здобудуть звання Абсолювента після відбуття практики:

23 учасники — після практики на одному таборі.

10 учасників — після практики на двох таборах.

2 учасники — після практики на трьох таборах.

Вишкіл Бунчужних

Першуну став ст. пл. скоб Ігор Шпіцер, ВБ, зі Стрия. Всі п'ятеро учасників вишколу успішно завершили другий рівень ЛШ та здобули срібну відзнаку Інструктора ЛШ. Вітаємо нових інструкторів!

Щиро вітаємо всіх випускників та першунів Лісової Школи! ■

ЛШ 71-2025 (ЄС): НА ВСІ КРАЇ І КОНТИНЕНТИ

Перший вишкіл в Європейському Союзі відкриває нову сторінку в шістдесятирічній історії Школи.
ст. пл. скоб Захар Ганкевич, ЛЧ

Понад шістдесят років тому, в диких горах Кетскілл, мала група пластунів вперше перейшла гірську річку Скогарі на усамітнений терен Лісової Школи. Ця переправа — як описував пл. сен. Юрій Мончак, =V=, при нагоді 60-ліття — була не просто входом на табір. Це був фізичний і символічний поріг в інший світ. “Кожний з нас, що колись в життю переходив через ту річку, проходив неначе крізь невидиму браму, з одного світу в другий, щоби повернутися назад до буденного світу вже зміненою людиною.” А цього літа, ця сама ‘невидима брама’ вперше відкрилася для пластунів у Європейському Союзі, коли відбулася історична перша Лісова Школа на теренах ЄС.

Символічно, що на першій Лісовій Школі в ЄС був присутній друг Богдан Гасюк — живий міст, що поєднує ту першу поїздку до Америки в 1991-му, перший табір в Україні в 1993-му, і тепер — перший вишкіл в Європейському Союзі. Його слова чітко пояснюють нагальну потребу ЛШ: «Зараз те саме в Європі [як було в Україні у 1993 р.] — дуже зростає чисельність, і фатально бракує досвідчених людей, які в єдиному форматі щось будуть організовувати. Дуже вчасно».

І ось, через шістдесят років після першої переправи через Скогарі, дух Лісової Школи перетнув новий, символічний кордон, знайшовши свій дім на теренах Європейського Союзу. Ця історична подія

стала відповіддю на нагальну потребу: в останні роки чисельність пластунів у країнах ЄС стрімко зростає, а з тим і гостра потреба у кваліфікованих виховниках та інструкторах. Честь очолити цей перший в історії ЄС вишкіл взяв на себе комендант пл. сен. Андрій Спех, =V=, кажучи просто: «ця Лісова Школа мусить відбуватися, бо вона є тут потрібна в Європі. І, якщо я хочу, щоб вона відбулася, то тоді треба відповідно взятися і діяти!». На цей історичний виклик відгукнулися пластуни з усього світу. До Вишколу Булавних прийняли 22 учасників, а до Вишколу Бунчужних — пл. сен. Нестор Воронка, ЧМ, та ст. пл. Юрій Курило, СМ. Загалом, табір об'єднав пластунів з дванадцяти країн: України, США, Бельгії, Великої Британії, Іспанії, Ірландії, Кіпру, Німеччини, Польщі, Австрії, Фінляндії та Чехії. Першуну Вишколу Булавних — та Абсолювентом ЛШ — став ст. пл. скоб. греб. Іван-Павло Садовий з Великої Британії, а першунство у Вишколі Бунчужних здобув пл. сен. Нестор Воронка, ЧМ.

Керувала табором добірна міжнародна старшина, що з'їхалася з різних країн, аби поділитися своїм багаторічним досвідом: комендант пл. сен. Андрій Спех, =V= (Німеччина); заступник та лікар пл. сен. Любомир Домашевський, =V= (США); шеф штабу ст. пл. скоб. Захар Ганкевич, ЛЧ (США); обозний пл. сен. Тарас Ребет, =V= (Німеччина); начальник кухні ст. пл. скоб. Назарій Хороз, СМ (Польща); головні бунчужні ст. пл. Юліан Матичак, СМ (Бельгія) та пл. сен. Славко Галуґа, =V= (США); та пл. сен. Богдан Гасюк, =V=. Про трансформаційну силу Лісової Школи, що єднала мотивацію цілої старшини, найкраще розповів на ватрі друг Любко, чії слова стали глибоким особистим свідченням: «Я хотів би бачити, щоб вааш ЛШ змінила вас так, як мене суттєво змінила, коли я мав 18 років... Я не думаю, що я б міг робити ті всі речі, що я робив після ЛШ — вступити до Американського війська чи стати лікарем — без того, чого я навчився на ЛШ. То я б хотів для вас створити таку саму суттєву, позитивну зміну в житті, як ЛШ зробила для мене. Отже, щороку вертаюся».

Успішне проведення табору було б неможливим без підтримки на місці; сердечна подяка належить пл. сен. Володимирові Кравцю, ВБ, за його ключову допомогу в

Козацька рада — зліва: Богдан Гасюк (футболка ЛШ 30-1997), Тарас Ребет (ЛШ 71-2025), Любомир Домашевський (ЛШ 68-2024), Захар Ганкевич (50-ліття, 2014), Андрій Спех (71-2025), Юліан Матичак (чорна довгорукавка, право носити яку здобувають лише інструктори ЛШ).

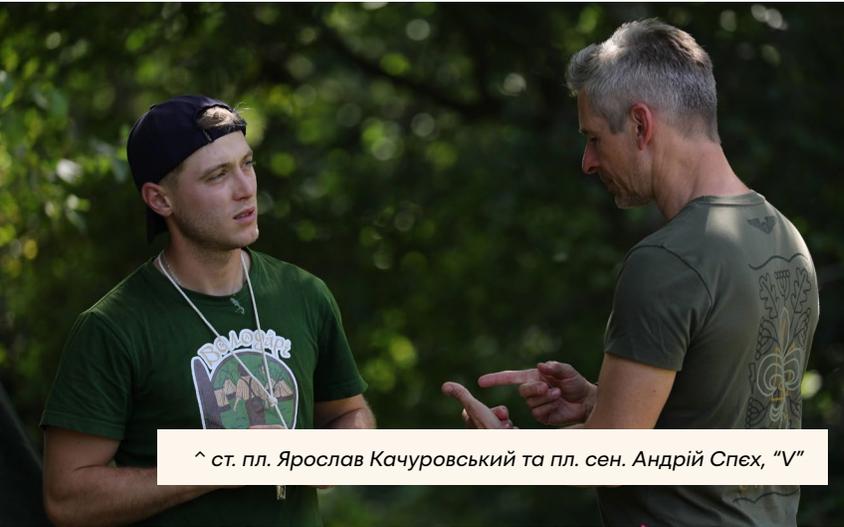
пошуку та облаштуванні ідеального терену для табору. І хоч табір був віддалений від світу, він не був відірваний від духовного життя. Вже першого тижня учасники завітали до греко-католицького храму Св. Михаїла в селі Сулін, де в додатку до церковнослов'янської літургії, мали нагоду спільно заспівати «Отче Наш» по-пластовому. А в другому тижні, з нагоди Дня Незалежності України, відбулася особлива спільна молитва за Україну, яку відслужили о. Пантелеймон з дяком, паном Володимиром. Водночас, за своєю суттю, сам терен ідеально втілював найважливіші критерії Лісової Школи: ізоляцію та самодостатність. Він дав учасникам нагоду на мандрівки по мальовничих горах Лемківщини, де сама природа додавала випробувань: серпневі ночі були прохолодними, а одного ранку траву навіть торкнув легкий приморозок. І хоч це ще не береги річки Скогарі, чи води легендарного Гнилого Потока, учасники все ж знайшли свою річку в сусідньому Попрадї. Таким чином, цей ізольований терен сам по собі став для нового покоління тією 'невидимою брамою' — фізичним і символічним порогом в інший світ.

Із закінченням табору його учасники не просто отримали таборіві відзнаки — вони влилися в особливе, всесвітнє братство Лісової Школи. Про цей унікальний зв'язок на ватрі говорив друг Богдан, що "мати ту червону футболку — це належати до того кола людей, які розуміють один одного з першого погляду".

Але належність до цієї родини — це не лише привілей, а й відповідальність за майбутнє. Це спадкоємність поколінь, яку друг Богдан підкреслив, звертаючись прямо до учасників: “Наступна Лісова Школа, яка відбудеться [у 2027 р.] — вже серед вас будуть учасники Вишколу Бунчужних. Потім хтось — йому сподобаються процеси, які відбуваються в штабі — він почне цікавитися, його запросять в штаб. І таким чином, думаю, що років за чотири-п’ять тут, напевно, сидить комендант Лісової Школи.”

Перша Лісова Школа в ЄС завершилася, але її справжня робота тільки починається. Її Абсолютенти повертаються до своїх осередків, несучи з собою не лише вмiлостi та спогади, а й той вогонь — відповідальність за розбудову Пласту в Європі. Як гарантував їм друг Богдан на початку табору: «Ви однозначно не пошкодуєте про це». І дивлячись на них, сповнених ентузіазму й готових до праці, стає зрозуміло, що не пошкодує і Пласт. ■

^ ст. пл. Ярослав Качуровський та пл. сен. Андрій Спех, “V”

ЛШ 71-2025 (ЄС) ЗБИРАЄ 171К

для пластуна та Абсолютента ЛШ у 82 ДШВ

ЗБІР ДЛЯ 82 ДШВ

Хлопці з цієї спеціальної ЛШ, 71-2025, рішили провадити збір щоб придбати авто для пластуна — та Абсолютента ЛШ — з 82 ДШВ, для виконання завдань в зоні бойових дій. 171 тис. — бо це була 71-а ЛШ — та ще 100 тис. на щастя!

Ми лише поширюємо інформацію про збірку, яку розпочали учасники ЛШ 71-2025; сама організація «Лісова Школа» офіційно не пов'язана з цією ініціативою. Ми не можемо приймати пожертв (напр., чеком, або через PayPal чи Venmo), і ми не можемо видавати податкових посвідок. Дякуємо за виrozumіння!

1991fund.in.ua

ТРИ “ПЕРШІ” ЛІСОВІ ШКОЛИ: РОЗМОВА З БОГДАНОМ ГАСЮКОМ

Мені пощастило поспілкуватися з людиною, яка у 1991 р. була серед перших делегатів з України на легендарній Лісовій Школі в Америці (ЛШ 24-1991); у 1993 році була одним із організаторів першої ЛШ на рідній землі (25-1993); а у 2025 році долучилася до проведу першої в історії ЛШ в ЄС (71-2025). Його погляд — це щось більше, ніж просто історія. Це жива розповідь про те, як ідея змінює людину, а людина — творить історію. Сподіваюся, ця розмова захопить вас так само, як і мене!
— ст. пл. скоб Захар Ганкевич, ЛЧ

Друже Богдане, Ти був свідком першої Лісової Школи в Україні, а тепер — першої в ЄС. Порівнюючи ці два табори, що впадає в очі? Які Твої враження від учасників тоді і зараз?

Ну, поки що враження дуже подібні. В чому? В тому, що завжди їдеш на Лісову Школу, переживаєш, коли в старшину їдеш, що щось там не вдасться, щось зірветься, особливо коли перший раз.

Потім приходять перші учасники, і тоді думаєш, чи вони готові? Чи вони вміють в'язати? (сміється) Чи вони прийшли сюди з розумінням ідеї? Чи не розчаруються в перші дні від ритму, від того всього, скажуть: «Ні, нам цього не треба»?

Всюди, як в Лісовій Школі в Америці, як в Україні, так і тут, є ті очікування страшні. І потім, коли починається рух, все заспокоюється. Вже тоді думаєш тільки про сьогоднішній і завтрашній день. Далі не заглядаєш. Горизонт планування дуже вузький. І бачиш, що у всіх так само, що всі теж думають про цю споруду і про вечір. Про завтра ще не думають, бо ще не знають, що там буде. Тому дуже подібні відчуття, що означає, що система єдина, система працює.

Головна відмінність — готовність. Перша Лісова Школа в Україні — спорядження абсолютно фатальне. І ще дощі постійні, і так далі... Тобто, тут, в принципі, більш готові, і поки що погода ніби нормальна.

Також, тут все-таки більш готові, з більшим розумінням, що таке Пласт. Я думаю, що в Україні Лісова Школа ще відіграла ту роль, що роз'яснювала, що таке Пласт. Ті всі люди, які були на першій Лісовій Школі, більшість з них з юнацтва пройшли, але дехто прийшов в Пласт в 15 років. І ще не було розуміння, що таке Пласт світовий. Таких речей не було розуміння. Але було дуже багато ентузіазму. Я думаю, що тут так само.

Щодо самої місії табору: Пласт в Європі значно змінився за останні роки. Як можна порівняти місії першої Лісової Школи тут і тієї, в Україні 1993-го?

Дуже подібна. Дуже подібна, тому що Пласт тільки зароджувався, і на старті було важливо дати єдиний формат проведення таборів. Щоби всі табори

були більш-менш такі самі. Хоча не всі коменданти й члени булав в наступні роки пройшли Лісову Школу, практично на кожному таборі хтось був, або хоч заїжджав туди, бо не було багато таборів.

Зараз те саме в Європі: тільки зародження, фактично, коли дуже зростає чисельність, збільшується кількість акцій і фатально бракує досвідчених людей, які в єдиному форматі щось будуть організовувати. Це дуже важливо, власне, що організовано таку річ, що дух Лісової Школи поширить, однозначно. Дуже вчасно, тому що якраз на моменті росту.

Повернімося до самого початку, до 1991-го року. Ти був одним із перших, хто з України поїхав на ЛШ до Америки. Як це взагалі сталося?

Тоді не було сайтів, інтернету — ну, напевно, було те, що було дуже локально десь. Тоді інформації практично не було. Я тільки два роки був в Пласті. Я в 90-му році був вже заприсяжений, я організував там декілька таборів, організував декілька вишколів, і мене запросили на Лісову Школу. Мене друг Петро Содоль як людину з України, яка тут займається Пластом, запросив на Лісову Школу відразу на Вишкіл Бунчужних. Тобто я чару пластування, Вишколу Булавних, на жаль — чи на щастя! — не пізнав. Тільки збоку спостерігав, але дуже багато разів.

ЛШ 24-1991. Бунчужний дня Марко Якубович, писар дня Богдан Гасюк, комендант Петро Содоль.

NAME OF PASSENGER 6 PAK		(NOT TRANSFERABLE)		RATE OF EXCHANGE		DATE AND PLACE OF ISSUE	
TYPE OF SERVICE FOR WHICH ISSUED PTA WAW NYC WAW / YHAB 3M		EQUIVALENT NO. OF SEATS 140 4578		TAX 140 60XU		LOT POLISH AIRLINES 33-9 9453 11 JUN 91 NEW YORK, U.S.A.	
VALUE FOR EXCHANGE	AMOUNT IN LETTERS FOUR FIVE FOUR EIGHT	CURRENCY USD	AMOUNT IN FIGURES 4548,-	COUPON VALUE	ENDORSEMENTS/RESTRICTIONS (CARBON)		
1	TO LO AT WAW	ENDORSEMENT	1	COUPON VALUE	FORM OF PAYMENT V1 4128 668075 469		
RESERVATION DATA OR RESIDUAL VALUE IN LETTERS				REMARKS VOID IF TOTAL VALUE EXCEEDS U.S. \$3500 OR EQUIVALENT TRAVEL TOUR			
2	TO _____ AT _____	ENDORSEMENT	2	COUPON VALUE	☒ EACH COUPON TO BE HONORED ONLY FOR VALUE SHOWN THEREON ☐ VALUE FOR WHICH HONORED TO BE DEDUCTED FROM ORIGINAL OR RESIDUAL VALUE		
RESERVATION DATA				REMARKS RETURN 29 JUL			
ISSUED IN EXCHANGE FOR							
ORIGINAL AIRLINE ISSUE		1991; квиток від Варшави до Нью-Йорку. Спільний квиток: Богдан Гасюк, Нестор Дацищин, Мирон Гуменецький, Юрій Довбуш, Олександр Яворський, Дарій Стремечський					

THIS ORDER IS NOT VALID AND WILL NOT BE HONORED UNLESS PURCHASED FROM LOT POLISH AIRLINES

VALID ONE YEAR FROM DATE OF ISSUE

Поїздка в Америку в 1991-му, мабуть, була не меншим досвідом, ніж сам табір. Ти часто згадуєш про «цивілізаційну прірву» між СРСР та Заходом. Які моменти з тієї подорожі найкраще ілюструють цю прірву?

Це цивілізаційна прірва. В Україні біда, нічого нема, все в дефіциті, а там все є. Це інші автомобілі, інші люди, інше харчування, все просто інакше. Зараз ви не маєте тої різниці. Ну, є різниця дороги в Європі і в Україні, ще щось там відрізняється, але, в принципі, цивілізаційної прірви такої немає, як то було в ті часи.

Перший день, коли нас поселили, в когось там ще в Нью-Йорку ми ночували, і на столі ваза, на тій вазі поскладані фрукти — банани, ананас по центру, така гарна така створена ікебана. І з того всього, що там в тій ікебані, я нічого не їв до того дня, жодного разу. Нас там було щось двоє чи троє, а ми ту ікебану до кінця вечора просто знищили. Все з'їли. І потім знов поставили ще одну — ми ще й ту знищили. Вже більше, певно, в хаті не було.

Потім, наприклад, що мене вразило? Зараз вас таким не можна, навіть не подумаєте, що вас це могло вразити. Пані, в якої ми там жили, вона на кухні робить салат і розрізає цитрину, витискає сік і викидає в смітник. Це в той час, коли в Україні цитрина в дефіциті. В той час, коли в Україні бабця зчищала шкірку, щоби потім це подати в тісто, ще кудись, все до кінця використовувалося, і тут тільки сік витиснули і викинули. Для мене це був просто інший світ.

А якою була сама підготовка до ЛШ у Твоєї групі тоді, в умовах ще Радянського Союзу?

Нам сказали: «Треба інструктаж». Петро Содоль пояснив, що таке Лісова Школа, сказав, що треба інструктаж, і поїхав. І нема можливості спитатися щось, тому забули всі; думають, може не дадуть візу. Тоді візу давали тільки в Москві, то ще Радянський Союз. І тому всі сиділи до останнього дня. І коли Богдан Генега, який поїхав в Москву, відстояв два дні в черзі, щоб отримати

1991; на летовищі Лаґвардія, Нью-Йорк. Богдан ззаду, третій зліва.

1991; Білий дім. Богдан спереду, зправа.

візи для всіх, хто їхав на Лісову Школу, передзвонив, що візи є, через два дні вилітаємо з Варшави, по-моєму, хтось один почав готувати інструктаж. Всі решта — будемо в Варшаві, будемо готувати.

І в Варшаві, в місці, де ми спали, зранку виліт на Нью-Йорк, а ми сидимо, листочки паперу ріжемо... в мене лише був листочок, де п'ять-шість пунктів, про що я буду говорити. І так само було майже в усіх. Тобто рівень підготовки був такий собі.

А як сприйняли ідею Лісової Школи вже в Україні у 1993-му? Чи тодішні учасники розуміли, куди їдуть?

В Україні так само, як ми в Америку вперше їхали: не розуміли. І так до того віднеслися, і потім поступово, десь на другий тиждень, пішло розуміння, і тоді почалося трошки інше ставлення до своїх обов'язків. То тут [у ЄС] вони буквально з першого дня, окрім окремих, видно, що вони готові більше до місії, виконання місії Лісової Школи. А в Україні, я думаю, що тоді були так настроєні, що от, "це крутий табір, а мені головне пережити". Але до кінця теж прийшло розуміння, що тут не головне пережити, тут ще дещо інше. Особливо, коли були ті, хто показово намагалися всюди бути першими, і їх всі точкування учасників дуже опускали. В той же час, коли ті, хто чемно працювали, допомагали, не вип'ячували того, і вони стали першунами. Щось таке тоді відбулося, що це було трошки здивування, що, вау, то ж не зовсім те оцінили. І розуміння теж посилило, що тут трошки про інше думають.

Ти згадував про «справжнє пізнання Пласту». Коли і як воно відбулося? Яку роль у цьому відіграла перша американська ЛШ?

Перших два дні, які були в Нью-Йорку, ходили переможцями: ми в Нью-Йорку, в Америці, все. Ще думали... я вже маю досвід, я вже організував декілька таборів, вишколів... мене буде хтось там в Америці чогось вчити? В більшості в Україні таке саме було відношення до того, як приїхали на Лісову Школу.

Але коли ми попали на Лісову Школу, почалося для мене пізнання, що таке Пласт. Я думаю, що якби не Лісова Школа, я, напевно, би не був зараз в Пласті. Тому що тільки завдяки тому, що я попав на Лісову Школу, що я її зрозумів такою, якою я її зрозумів, я і лишився в Пласті.

І коли попали на Лісову Школу, з кожним днем поглиблення інформації про всі процеси, які відбувалися в цій школі, вони просто поглиблювали розуміння Пласту. І всі, хто були на Лісовій Школі, всі вони повернувшись в Україну ці знання використовували в роботі зв'язкових, виховників, провідників таборів.

Але вплив ЛШ, здається, вийшов далеко за межі пластування. Як саме цей досвід змінив Твоє життя поза організацією?

Я знаю, ким я був, і ким я внутрішньо став після Лісової Школи. Я був типова радянська людина...

Я знав, чим я буду займатися по житті: я буду тим інженером, в мене буде така зарплата. Через 10 років мені може дадуть квартиру, може не дадуть. Ти залежиш від обставин... Я би, напевно, якби не Лісова Школа... був би якимось державним службовцем, пив горілку і жалівся на погане життя. Мого покоління дуже мало стало бізнесменами, дуже мало чогось добились в житті. В основному, сірими мишками прожили життя.

І в мене почалося роздвоєння особистості. Значить, тут я приходжу в Пласт, я там великий провідник, я проводив вишколи, на вишколах всіх вчу, розповідаю, як треба. І коли приходжу додому, дивлюсь на меблі, які купили мої батьки, дивлюся на те, що практично собі нічого не можу дозволити. Ну, дисбаланс повний.

ЛШ 25-1993. Зліва, Марко Нинка, Богдан Гасюк, Євген Дувалко, Богдан Генега, Олександр Яворський, Вячеслав Олійник. Внизу, зліва, Мирон Пеняк, Леонід Цехмістро.

ЛШ 25-1993. Зліва, Богдан Гасюк, Євген Дувалко, Олександр Яворський, Мирон Пеняк

ЛШ 30-1997; Богдан комендант.

Тому десь на якомусь вишколі, думаю, що в 97-му році, я, коли там читав гутірку про провідництво, про те, що ви можете застосувати в особистому житті. І тоді я зрозумів... а чому я не застосовую? Приїхавши з Лісової Школи, я написав заяву на звільнення. Я працював в державній службі... Теща з тестем: «Що ти робиш, Богдане, ти куда?» Я вирішив застосовувати принципи, які я засвоїв на Лісовій Школі.

Тому я пішов в нікуди, і зразу зв'язався з пластуном-юнаком, 22 річним, мій юнак колишній. Кажу, може там, ти десь працюєш на фірмі... може там треба працівників? Каже: «Так. Треба». «Яка зарплата?» Щось 150 доларів, а в мене там 20 доларів було. Тобто це ріст зарплати відразу в рази. Я погоджуюсь.

Через три роки я очолив ту фірму. Через п'ять років та фірма стала однією з найбільших дистриб'юторів побутової хімії в Галичині... Тобто я почав проявлятися. Квартиру купив там, де хотів. Я зробив кімнати дітям... І це все Лісова Школа. Це однозначно, що без Лісової Школи я був би сірою мишкою.

В мені об'єдналося дві особи. Перша — той пластун, який зародився на Лісовій Школі, з тою «радянською людиною»... коли страшно робити самостійний крок, треба чекати вказівки. Так що для мене Лісова Школа — це не про табір, це про зміну життя.

Чи ця трансформація відбулася відразу, ще на першій ЛШ в Америці, чи це був довший процес?

Ні, на першій Лісовій Школі ще ні. Я ще був націлений на Лісову Школу. Я ще багато чого не розумів... Розумієш, [учасники ЛШ 71-2025] вже не є радянські люди. Вони вже люди, яких життя вчить, що треба рухатися, яких в школі інакше вчать, ніж нас вчили, яких політична система до інакших речей вчить. Тому мені треба було так довго до того йти. Дехто з них, може, з першого рівня вже змінитися, стати на інший шлях, почати рухатися, зробити якийсь важливий крок, а не сидіти, чекати чогось. В них однозначно трошки кращі умови стартів.

Невід'ємною частиною досвіду ЛШ є її темп. Що цей темп, на Твою думку, насправді дає людині?

Темп дає, напевно, те саме, що Пласт дає: кожен розуміє, що на пластовому таборі все треба тримати під увагою. Ти комендант, чи ти бунчужний... Ми ж плакаємо, виховуємо ніби провідників таборів, які кожен день декілька процесів повинні тримати в пам'яті. І швидке переключення на найважливіший процес, все решта забувається, зосереджується увага на одному. От десь той темп до того привчає. Систематизує погляди, думки систематизує.

Основне — темп не для того, щоб вони змучені лягли спати, а щоби дати їм це розуміння, що є багато проблем, з них треба зосередитись на головній, але не забуваючи вирішення всіх решта. То що вони готують їсти, паралельно думають про свій стіл, про недороблену справу і ще про щось, але зараз я мушу варити, я не піду туди. Тому що це найважливіше. Як якщо я зварю, тоді наступне буде найважливіше те.

Червона футболка ЛШ — це щось більше, ніж просто одяг. Вона символізує приналежність до особливого братства. Наскільки міцною є ця всесвітня мережа Абсолювентів ЛШ у твоєму досвіді?

Мати ту червону футболку — це належати до того кола людей, які розуміють один одного з першого погляду. Зустрівшись десь... От я, наприклад, в Яремчі їду з сім'єю, зупиняюся на краю дороги, в футболці Лісової Школи, і тут їде машина, назад вертається, виходить чувак, теж в такій футболці: «Гей, привіт!» «Привіт!» «Я з Канади, я в такому-то році!» «О, а ти Гасцюк!» Все. І це заради того навіть теж варто поїхати на Лісову Школу.

До речі, мене вчора що здивувало. Коли я знайомився зі своїм гуртком, з кожним з них я знайшов спільних знайомих. Наприклад, ми з тобою різні покоління. [Звертаючись до мене] Ти з Бостона — в мене син в Бостоні, і все, розумієш? Цей Пласт — це така мережа, що просто... Всесвітня мережа, дійсно. І до єдності Пласту теж важливу роль Лісова Школа

відіграє, коли з різних країн приїжджають, коли мають можливість спілкуватися.

І до речі, перша ЗБ теж була в 1993 році. І чотири виховники на ЗБ поїхали туди після ЛШ. І вони поїхали в футболках ЛШ, і вони на перший день: ніби в них там збірка, і вони всі стоять в футболках ЛШ. І їм, «зніміть то, вам дадуть ці...». «Ні, ні, ніфіга» (сміється).

На завершення, яку пораду Ти дав би всім учасникам Лісових Шкіл, незалежно від країни та епохи?

Тут «Отче наш» дуже пасує. Тут треба жити сьогоднішнім днем. Тут реально як «Отче наш»: «Хліб наш насущний дай нам сьогодні» і далі, «не введи нас у спокусу». От якщо того дотриматися, то буде результат. Не треба думати, що буде завтра. Не треба думати, чим закінчиться табір. Треба згадати всі слова «Отче наш» і так прожити цей день. І однозначно, що... може тому в Україні «Отче наш» зранку співають, щоб дати настанову на день. Я не знаю, чому так сталося, але дійсно.

Тому що тут є багато спокус. Якщо думати про те, що я завтра буду їсти, який буде результат в мене в кінці — це вже такі гріховні думки для Лісової Школи. Треба жити сьогоднішнім днем. Сьогоднішніми задачами.

Дякую! ■

ЛШ 68-2024

ВЕДЕ НАС ГОРДО ВОЛЬНИЙ СТЯГ

пл. сен. праці Ростик Пужаковський, ЛЧ та
ст. пл. скоб Захар Ганкевич, ЛЧ

Особливе місце в історії української Лісової Школи займає її прапор — незмінний учасник таборів протягом останніх тридцяти років.

Наприкінці ЛШ 24-1991, Богдан Генега кинув оком на щоглу і підійшов до друга Содоля з проханням взяти з собою в Україну таборів прапори.

Він бачив в тому великий символізм, що прапор з Гантеру помандрує і замає над Рідним краєм. Важливою була і практична сторона справи. Коли синьо-жовті прапори лиш де-не-де з'являлись, а Союз розвалювався, організувати табір було непросто: всього бракувало, а пошити прапор не було з чого.

Отже, і з символічного і з практичного мотиву друг Богдан звернувся до друга Содоля, а той радо погодився віддати обидва прапори. Дбайливо спаковані в наплечнику, вони перетнули океан; Американський прапор друг Богдан і досі має вдома, як згадку.

А український терпляче чекав свого часу. І ось, після майже дворічної перерви, влітку 1993 року, він знову замайорів — цього разу вже на щоглі відродженої Лісової Школи на рідній землі.

Відтоді щороку цей самий прапор підіймається на щоглі Лісової Школи, ставши живим символом спадкоємності, що зв'язав покоління пластунів діаспори та України. ■

ЛШ 38-2002

За рішенням Голової Референтури ЛШ 2012-го року створено три ступені ЛШ: Абсольвент, Інструктор, та Кадра. Третій (найвищий) ступінь ЛШ, це Кадра ЛШ, зображена відзнакою із золотою обвідкою. До 2022 р. кожний Комендант ЛШ ставав членом Кадри ЛШ, а за рішенням Головної Референтури ЛШ у березні 2022:

1. Кандидат на ЛШ-III мусить уже мати ЛШ-II (Інструктор ЛШ)
2. Кандидат на ЛШ-III:
 - Мусить бути успішним комендантом ЛШ принаймі два рази, **або**:
 - Мусить бути успішним комендантом ЛШ раз і служити 3+ роки у Крайовій Референтурі ЛШ, **або**:
 - Мусить бути успішним членом Старшини ЛШ принаймі три рази, протягом 6 тижнів, **або**:
 - Мусить бути особливо діяльний та відданий у Референтурі ЛШ протягом значного часу.

ЧЛЕНИ КАДРИ ЛІСОВОЇ ШКОЛИ

1. Василь Палієнко (1964)	20. Богдан Генега (1993)	39. Юрій Яримович (2014)
2. Юліян Крижановський (1965)	21. Євген Дувалко (1994)	40. Михайло Дяків (2014)
3. Петро Содоль (1966)	22. Богдан Гасюк (1995)	41. Святослав Луців (2015)
4. Юрій Український (1968)	23. Андрій Гарматій (1997)	42. Данило Захарчук (2016)
5. Ігор Раковський (1969)	24. Роман Микита (1997)	43. Олег Осадця (2016)
6. Андрій Мицьо (1970)	25. Любомир Ясинський (2000)	44. Ростик Пужаковський (2018)
7. Микола Ставничий (1972)	26. Ростислав Мартинюк (2000)	45. Володимир Литвин (2019)
8. Мирослав Раковський (1973)	27. Юрій Мончак (2001)	46. Тиміш Ганкевич (2020)
9. Олександр Черник (1973)	28. Андрій Ганкевич (2002)	47. Сергій Корольчук (2022-01-30)
10. Василь Лончина (1974)	29. Любомир Олійник (2002)	48. Роман Дзедзик (2022-09-13)
11. Роман Процик (1975)	30. Роман Онуфріїв (2003)	49. Андрій Чипурко (2024-09-12)
12. Адріян Славоцький (1976)	31. Любомир Домашевський (2006)	50. Роман Білінський (2024-09-14)
13. Руслан Расяк (1979)	32. Святослав Луців (2006)	51. Захар Ганкевич (2025-08-28)
14. Роман Копач (1980)	33. Микола Музала (2006)	52. Андрій Перекліта (2025-10-04)
15. Юрій Данилів (1983)	34. Богдан Рак (2008)	53. Любомир Олеськів (2025-11-10)
16. Юрій Саєвич (1983)	35. Віталій Шпак (2009)	
17. Михайло Хариш (1986)	36. Ігор Шевчук (2010)	
18. Степан Шишка (1988)	37. Олександр Свистун (2010)	
19. Павло Невесний (1989)	38. Олесь П'ясецький (2014)	

ЧЛЕН КАДРИ ЛШ Ч. 49 СТ. ПЛ. АНДРІЙ ЧИПУРКО, ХМ

ст. пл. Андрій Чипурко, ХМ, був вже двічі комендантом ЛШ — ЛШ 68-2024, та 66-2023. В додатку, друг Андрій був Шефом штабу ЛШ 64-2021; членом Вишколу Бунчужних 62-2019; та Абсолювентом 56-2015.

Дякуємо Андрію за його відданість ідеї вишколу ЛШ і бажаємо натхненнь в подальшому пластуванні! ■

ЧЛЕН КАДРИ ЛШ Ч. 50 ПЛ. СЕН. ДОВ. РОМАН БІЛИНСЬКИЙ, СМ

Вступив до новацтва у 1973 році в станиці Ньюарк, Нью Джерзі (США), а згодом юнакував як член 5-го куреня ім. Петра Сагайдачного. В станиці провадив новацьким роєм, а літами відбув виховно-вишкільні, канойкарські та морські табори, та був булавним і писарем новацьких таборів на Вовчій Тропі. Іменованний гетьманським скобом 23-го січня 1983 в Ньюарку.

Як старший пластун провадив гуртком довгими роками, був булавним на пластових таборах і ЮМПЗ, бунчужним новацького вишколу, Комендантом табору УПЮ-ів «Месники за Кров» літом 1989 на Вовчій Тропі, та Комендантом табору прихильників на ЮМПЗ. Служив як Референт УПЮ Самітників при КПС-США, а два роки був Крайовим Комендантом Пластунів.

Успішно відбув Вишкіл Булавних на ЛШ 20-1984, а Вишкіл Бунчужних на ЛШ 21-1986. Шеф штабу у Старшині ЛШ 22-1988, а згодом, після довгої служби в американській армії, повернувся до Старшини як Обозний на ЛШ 61-2019, ЛШ 63-2021, та ЛШ 65-2023. Від 2024-го року, служить як скарбник Лісової Школи. Із дати 9-14-2024, став членом Кадри ЛШ, з порядковим числом #50. А цього літа був Комендантом ЛШ 69-2025!

ЛШ 20-1984

ЛШ 67-2024

Служив активно в американській армії від 1990 до 2020 року при медичній службі, здобувши кінцеву рангу полковника. В армії був Комендантом і клініки, і медичного інституту, та всього разом відбув 2.5 роки служби з військом в Іраку на трьох окремих турах.

Довголітній активний член куреня Сіроманців, та заступник племінного. Від 2024-го служив як адміністратор Пластового Шляху. Живе у Пенсильвенії, одружений, та має двоє дочок. ■

ЧЛЕН КАДРИ ЛШ Ч. 51 СТ. ПЛ. СКОБ ЗАХАР ГАНКЕВИЧ, ЛЧ

Я народився 3 грудня 2001 р., в м. Гренвич, США. Мої батьки також народилися у США; мої діди втекли з України, коли наступали радянські війська у 1940-их роках. Незважаючи на це, ми були виховані як українці, і як частина цього, я пластував від раннього дитинства. Вперше вступив до пташат у 2005-му році, перейшов до новацтва 33-го гнізда в Йонкерсі у 2008-му році. Пластову присягу склав 11-го січня 2013-го р., членом гуртка «Білоголові Орли», та курінний 35-го куреня УПЮ ім. Григора Орлика.

Від 2018-го року я майже щороку був виховником чи в проводі юнацьких таборів на оселі «Новий Сокіл» (США), і досі відповідаю за сайт оселі, онлайн-крамничку та різні технічні справи. Від 2023 р. член Булави Крайової Комендантки УПЮ, а в станиці Бостон — юнацький виховник, осередковий УСП та референт III-ої проби.

Абсолют ЛШ 61-2019, інструктор ЛШ 63-2021, та Шеф штабу 65-2023, 67-2024 і 71-2025. Від вересня 2025-го р. я перебрав обов'язки Крайового Референта ЛШ-США. А до того часу я відповідав за сайт та соцмережі ЛШ, а також за технічне розроблення газетки ЛШ «Абсолют» (яку Ви якраз читаете!) і оцифруванн архівів ЛШ. ■

ЧЛЕН КАДРИ ЛШ Ч. 53 СТ. ПЛ. ЛЮБОМИР ОЛЕСЬКІВ, ВБ

Я, Олеськів Любомир Ростиславович, народився 21 квітня 1997 р. у місті Стрий. Свій пластовий шлях розпочав у вересні 2009-го року в гуртку «Вовки» 25-го куреня УПЮ ім. Романа Шухевича, де 21 квітня 2012-го склав Пластову присягу. У юнацтві та старшопластунстві присвятив багато часу виховній та адміністративній праці у рідній станиці: був виховником гуртка «Койоти» (2013–2019), зв'язковим куреня, а згодом пройшов шлях до голови СПС станиці Стрий (2020–2022). У старшопластунстві належу до куреня «Ватага Бурлаків», де з 2016 року обіймав різні посади, від господарника до курінного (2022–2024).

Маю значний досвід організації таборових заходів. Я був комендантом альпіністичних вишколів «Білий Джек» та бурлацьких лещетариків, заступником коменданта на скельних вишколах «Колюмб» і «Каменяр», а також входив до проводу крайових таборів «Побурлакуємо Світами» як бунчужний та комендант.

Я став абсолютником ЛШ 56-2015, а згодом успішно відбув Вишкіл Бунчужних на ЛШ 62-2019. Останніми роками я безпосередньо залучений до організації цих вишколів в Україні: з 2023–2025 рік виконую обов'язки обозного у референтурі ЛШ.

Мій шлях у проводі самої Школи розпочався у 2023 році, коли на ЛШ 66-2023 я вперше увійшов до складу старшини, виконуючи роль обозного. Після повторної участі у старшині табору в 2024 році, у липні 2025 року я перебрав обов'язки коменданта Лісової Школи. ■

ЧЛЕН КАДРИ ЛШ Ч. 52 ПЛ. СЕН. ДОВ. АНДРІЙ ПЕРЕКЛІТА, ЛЧ

Пл. сен. дов. Андрій Перекліта, ЛЧ, виріс у місті Торонті, Канаді. У 1969 році він вступив до новацтва до роя "Карпатські Вовки" при 11-му гнізді "Карпатські Звірі". Відбув чотири новацькі табори. З 1973 по 1980 рік член гуртка "Повстанці" при 11-му курені УПЮ ім. Северина Левицького. Під час юнацтва Андрій закінчив Вишкіл Новацьких Виховників, успішно відбув вишкіл "Золота Булава", працював братчиком і зорганізував курінний табір у 1979 році. Іменованій пластуном скобом у 1979-го року, а Гетьманським пластуном Скобом 1980-го року.

Андрій вступив в УСП 1980-ім році. Протягом 14 років в УСП активний у виховній праці: інструктор ВЮВ (1993); братчик на таборі УПН (1985); в проводі юнацьких таборів на Вовчій Тропі (1980, 1981) та курінного табору 15-го Куреня (1983). Теж спів-організатор: крайового табору УПЮ-учасників в Манітобі (1984); загонів УПЮ Торонто на Орлікіяду (від 1980-1984); Свята Весни (1981-1984, 1992, 1994); семінарів УСП на Пластовій Січі у 1980-их роках. Перебрав організацію і був заступником Коменданта високо-гірського табору ЮМПЗ 1982, та бунчужний табору УСП під час другого етапу. Був Головним Булавним УСП (1991-94), в рамцях чого спів-організував З'їзд УСП 1994 та святкування 70-ти ліття УСП.

Перейшовши до УПС у 1994, активним в виховній праці у пташатах, УПН, та УПЮ. В 1995 відбув Вишкіл Зв'язкових; бунчужний КВТ 1995; виховник Свята Весни (1996, 1998, 2010, 2021); інструктор таборів пташат (2000-2009); інструктор ВЮВ (2006, 2021); виховник УПН під час ЮМПЗ 2007; бунчужний табору УПН на НС 2008; інструктор на крайовому таборі прихильників в Канаді (2009); виховник УПН під час МПЗ 2011 та ЮМПЗ 2012. В станиці Детройт, виховник роя Пугачі (2008-2012), гуртка Заграва (2012-2018) та гуртка Сірі Вовки

(2019-2023) та зв'язковий 13-го куреня УПЮ ім. Тараса Чупринки 2022-2023. Друг Андрій теж працював членом ГПРади 1994-1997.

З 1980 року друг Андрій є членом куреня Лісові Чорти, де виконував посади заступника курінного УСП (1981-85), заступника курінного УПС (1998-2000, 2004-2008) і понад 30 років очолює кодло (гурток) ЛЧ у Детройті. Друг Андрій завершив Вишкіл Булавних (ЛШ 17-1980), був інструктором (ЛШ 61-2019), Шефом Штабу (ЛШ 63-2022, ЛШ 69-2025) та Комендантом (ЛШ 67-2024). З 2018 року входить до Крайової Референтури ЛШ США, а із дати 10-4-2025 став членом Кадри ЛШ, з порядковим числом #52.

Андрій одружений з Ксенею Козак, активною пластункою. У них троє дітей; обидва сини, Антін і Кирило, є інструкторами Лісової Школи, а Антін входить до Крайової Референтури ЛШ в США. ■

АРХІВИ

“Невидима брама” — річка Скогарі

ЛШ 6-1969

ЛШ 7-1970 — перехід ріки до табору ЛШ. Терен оригінально був власністю Михайла Пежанського та Володимира Хамули, які щорічно дозволяли переводити ЛШ на їхній землі, а згодом передали цю власність Пластовій Фундації.

ЛШ 2-1965 — будова мосту («Юнак» 1965-11)

Отже, будують міст! Справжній піонерський, на козлах, без жадного цвяха.

СТАТУС ОЦИФРУВАННЯ
АРХІВІВ ЛШ

8336

Скановані сторінки

~27%

Відсоток сканованих документів

ЛШ 8-1971

АРХІВИ

Інструктажі стріляння

ЛШ 2-1965 — Стріляння (провадив ст. пл. І. Гапій, ЛЧ).

Сказав друг Петро Содоль:

“... раніше в програмі [ЛШ] ми мали стрільбу. Хоча це робилося більше для розради а не в навчальних цілях. Ну і загалом в Америці інше ставлення до зброї.”

А чому перестали стріляти?

“Бо виник брак кваліфікованих інструкторів, які б вміли поводитись зі зброєю і мали б на це відповідні дозволи. Але, як я казав, це було більше заради розваги. Хоча на нашу кухню постійно нападали еноти і навіть раз малий ведмідь. Але жодного енота ми не вбили! (сміється)”

Кріси ми вже пізнали добре. Зараз буде гостре стріляння.

ФОНД ЛІСОВОЇ ШКОЛИ

Висловлюємо сердечну подяку всім жертводавцям Фонду ЛШ, зокрема фінансовим інституціям та Пластовій Фундації в Нью-Йорку, за їхню підтримку. Без ваших щедрих датків важлива місія Лісової Школи не могла б продовжуватися.

Окремої подяки заслугове Пластова Фундація в Нью-Йорку — не лише за фінансову допомогу та надання терену для користування, але й за сталеву підтримку Лісової Школи протягом понад 60 років!

Як і в минулі роки, через повномасштабну війну Крайовій Референтурі в Україні було майже неможливо отримати державне фінансування для ЛШ. Тому Головній Референтурі довелося покрити дефіцит бюджету у розмірі 2500 доларів, щоб табір в Україні міг відбутися.

Окрім того, для проведення першої Лісової Школи в Європейському Союзі потрібно було закупити необхідний виряд, на що Головна Референтура виділила додаткових 2000 доларів.

Тому ми знову звертаємося до вас, Абсолютів ЛШ, з проханням щедро підтримати Фонд Лісової Школи!

Ваші пожертви уможливають проведення майбутніх таборів у Гантері, Україні та Словаччині, і допоможуть продовжувати нашу головну місію — вишкіл наступного покоління булавних-інструкторів та провідників для української молоді.

Щира подяка всім жертводавцям Фонду ЛШ!

На особливу подяку заслугове Пластова Фундація Нью-Йорку за свою довголітню та непохитну підтримку Лісової Школи та її програми! Додаткова подяка належить Любомирові Домашевському, Юрієві Данилову, Романові Білінському, та Лукашеві Мончакові. ■

Чек: Чеки на «Plast Conference Lisova Shkola» можна надсилати на адресу:

*Lisova Shkola- Plast Conference
c/o Roman Bilynsky
1756 Flintville Road
Delta, PA, 17314-9163*

PayPal: @LisovaShkola

ПРОПАМ'ЯТНЕ ВИДАННЯ ГАЗЕТКИ «АБСОЛЬВЕНТ»

56-2015

Гнилий Потік, Україна

Командант:
Святослав Луців

Першун булавних:
Дмитро Пацук

Першун бунчужних:
Роман Кулінець

57-2016

Гантер, США

Командант:
Любомир Домашевський

Першун булавних:
Юліан Матичак

Першун бунчужних:
Роман Лозинський

58-2016

Гнилий Потік, Україна

Командант:
Олег Осадця

Першун булавних:
Іван Бордун

Першун бунчужних:
Анатолій Грицюк

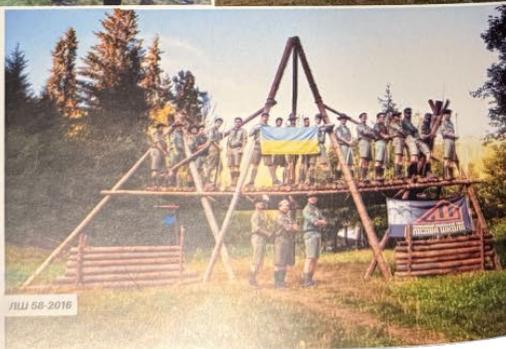
59-2017

Гнилий Потік, Україна

Командант:
Назар Кудлик

Першун булавних:
Василь Бліхарський

Першун бунчужних:
Олег Лапковський

60-2018

Гнилий Потік, Україна

Командант:
Ростик Пужаковський

Першун булавних:
Максим Микитка

Першун бунчужних:
Юра Каратник

61-2019

Гантер, США

Командант:
Тиміш Ганкевич

Першун булавних:
Максим Коломиєць

Першун бунчужних:
Юліан Матичак

62-2019

Гнилий Потік, Україна

Командант:
Володимир Литвин

Першун булавних:
Микола Захарчук

Першун бунчужних:
Андрій Чеберяк

<https://lsh.plast.global/publication/>

НОВИЙ САЙТ ЛШ

ПРО ЛІСОВУ ШКОЛУ →

[LSH.PLAST.GLOBAL](https://lsh.plast.global)

ЗГОЛОСИТЬСЯ
НА ВИШКІЛ 2026

20 червня - 1 липня 2026

ГАНТЕР,
США

ЗГОЛОСИТЬСЯ (ВИШКІЛ
БУЛАВНИХ + БУНЧУЖНИХ)

18 - 31 Липня 2026

ГНИЛИЙ ПОТІК,
УКРАЇНА

НА ВИШКІЛ БУЛАВНИХ

НА ВИШКІЛ БУНЧУЖНИХ

“

ЛІСОВА ШКОЛА Є ОДНИМ З
НАЙБІЛЬШ ВИМОГЛИВИХ ВИШКОЛІВ
У СУЧАСНОМУ ПЛАСТІ...

НАЙВАЖЛИВІШЕ ЦЕ МАТИ СИЛЬНЕ
БАЖАННЯ БУТИ БУЛАВНИМ ТА
ЛЮБИТИ ЖИТТЯ СЕРЕД ПРИРОДИ —
ТОДІ БУДЕ УСПІХ.

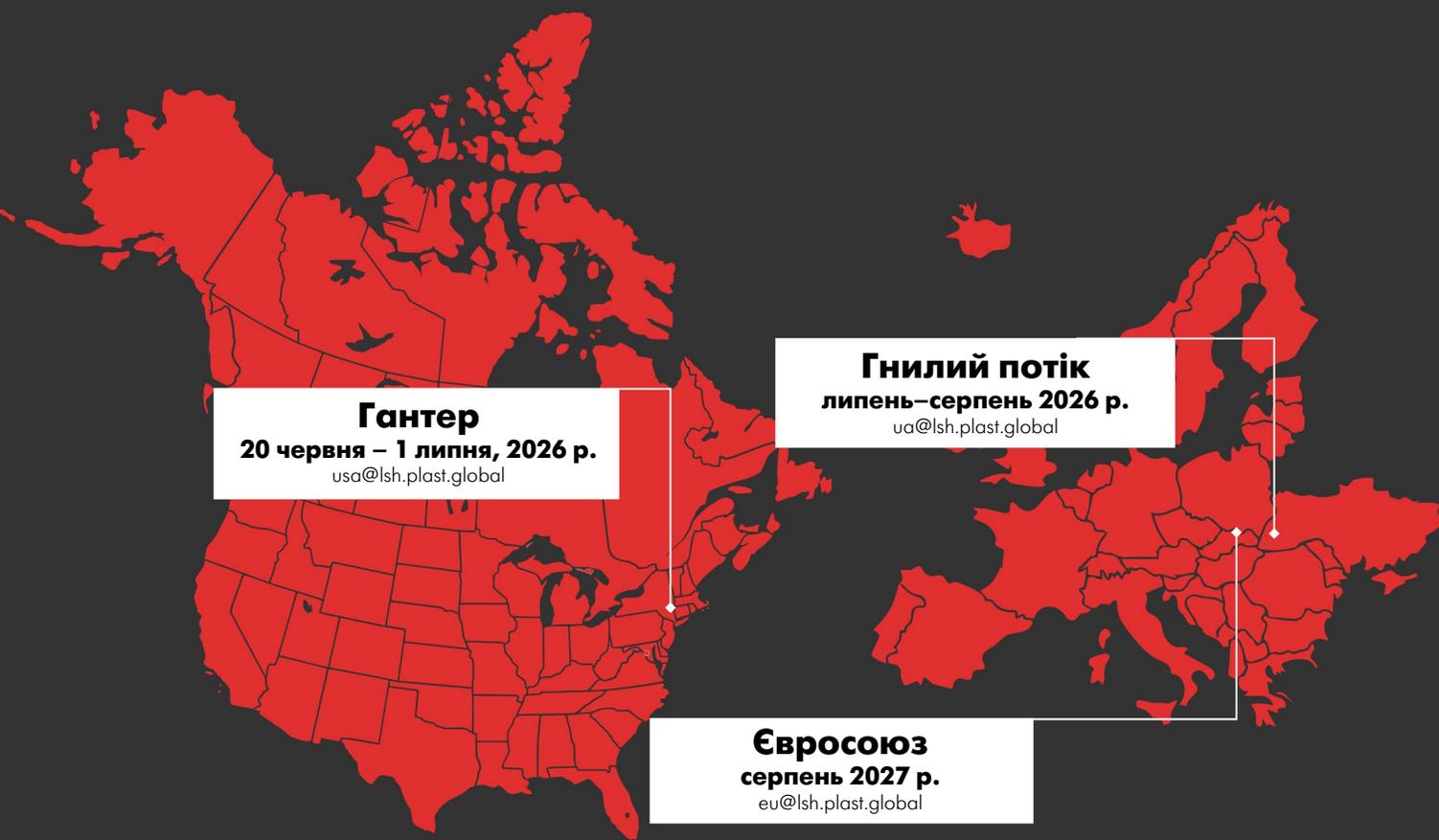
Петро Содоль

Співзасновник Лісової Школи,
дослідник історії УПА та колишній майор США

ЧИТАТИ ІНТЕРВ'Ю З ДРУГОМ ПЕТРОМ

ЩО КАЖУТЬ АБСОЛЬВЕНТИ ПРО ШКОЛУ

ВОНА ВСІМ ШКОЛАМ ГОЛОВА

Гантер
20 червня – 1 липня, 2026 р.
usa@lsh.plast.global

Гнилий потік
липень–серпень 2026 р.
ua@lsh.plast.global

Євросоюз
серпень 2027 р.
eu@lsh.plast.global

На всі краї і континенти.

“МАТИ ТУ ЧЕРВОНУ ФУТБОЛКУ — ЦЕ НАЛЕЖАТИ
ДО ТОГО КОЛА ЛЮДЕЙ, ЯКІ РОЗУМІЮТЬ ОДИН
ОДНОГО З ПЕРШОГО ПОГЛЯДУ.”

— пл. сен. Богдан Гасюк, =V=

